

Истиклол ошындағы: Жаманасын

Маълумки, 1 сентябрь халқимизнинг энг азиз күни бўлиб қолади. У бизга ўзлигимизга қайтишга имкон берди. Ҳўш, ўтган бир йил ичидаги вилоятда нима ишлар қилинди? Мустақилликни таъминлаш, мустаҳкамлаш борасида қандай қадамлар ташланди? Байрамга тайёрларлик, умуман истиклол уйғотган ҳис-тўйғулар қанақа? Сўз — Намангандаги вилоятни ҳокими, Узбекистон Республикаси Президенти ҳузуридаги маслаҳат Кенгашининг аъзоси Бургутали РАПИФ АЛИЕВга.



БЕАДОҒ БЎЛ, ҲУРРИЯТ

— Мехнаткаш халқимизга кисқа вақт ичидаги байрам кунлари ниҳоятда лар тумандай тарқаб кетди. зерурлигини, яратувчилик Юртимиз ҳам ҳадематидан, сўнг чин дилдан яраб дам олишини жуда-жуда керак, деб хибоблайман. Энди байрамлар ичиро ҳам энг муҳими борки, ўтётгандан ҳар бир дақинка бизни ўша кутлуг кунга

Мустақиллик куни — кўйилмадиги жумхуритаримиз халқларининг энг севилини байрамларидан биринга айланди. Негаки, Узбекистон учун нафакат дарчалар, хорижинг катта дарвозалари ҳам ланг очиди. Энди чет элларда бизга тенглар ичра тенг кўшилилар, кардошлар, шериклар сифатидаги қарододалар. Қаралмайдан кутублиб, эмрин-эркин нафас ола бошладик. Республикализ Бирлашган Миллатлар Ташкитоти аъзолигига киргани, ҳозиргача 140 дан ортиқ мемлекат бизни расман тан олгани — бу шунчаки ган эмас. Мена, орадан салкан бир йил ўти, қалблар истиқлол фахрига тўлиб турди.

1991 йил 1 сентябрь — Мустақиллик куни деб ёзғон килингандаги ғоят таъсиранган, қувонган эдим. Аммо, андек ҳадигу изтироб ҳам йўқ эмасди. Негаки! Сабаб шуки, биз узон иннлар ягона ҳалқ ҳўялиги комплекси сиртмоғиди яшадик. Саноат, транспорт, алоқа ва бошқа соҳаларда қийинчиликка учрамаси, деган хавотир бор эди менда. Очигини айтиш керак: шу ўтган га, ўзаро манбафатли ҳам-

Истиклол шури қўлфи дилимизни очди. Дол бўлган қаддимизга, ўқсис руҳимизга тетилик бахши этди. Вуждимизга она сута билан кирган тилимизни қайтарди. Қону жонимизга эгиз мукаддас урғу таомиларимиз, мұтбағат дилимизга бўлган эркинликни ињом эди. Кўлдан бер ани шундай ширин тўйғулар, эзгу орзулар билан банд еди қабим.

Беморни йўқлаш — энг зарур шифо, дейдилар. Фарҳийлар сиҳатдоғига бордим. Суҳбатдошларим Намангандаги «Инжидор» дәхжончилик-саноат иммиш қириклири фирмаси раиси Абдураҳмон Абдураҳимов, Намангандаги дарориғини проектори, ҳуқуқшунослик фанлари номзоди, доцент Ахмаджон Шарипов, шу дарориғини сиёсатшунослик кафедраси мудири, фалсафа фанлари доктори Мамашариф Низовсан, колхоз қурнишлариниң фарҳиши, машҳур пахтакор Ҳасанбай Сонбебовлар бўлди.

— Х. СОИББОЕВ. — Бугун истиқлол шури қўлфи дилимизни очди. Дол бўлган ҳамма биржасида ким бўлди? Ҳадигу керак: ким эдигу, ким бўлдик? Ҳеът экан, нарсанни ўйхумни, ўтказар, ҳар бир кун тарҳиди мухларини кола-вераркан. Умрим, хизматим кўз ўнгидаги тавариди, «Нега гўзини эртаси сурориги! Нега бўгун режани бажармадигин! Е ишдан кетасан, бе қаматман. Пахтани мендан Москва сўраяти. Кремль сўраяти...». Раҳбар одидни хўйлайди, кўпилни таъсизлайди. Ҳозир кўпилни сўнгги сўнгни қишилгичи ғириб-териб олишимиз керак.

А. ШАРИПОВ: — Шу ўрнида хосил йўнгим-теримни мавсумни талабалардан фойдаланиб ўтлашиб олиши, деб ўтлашиб ҳар бир олди. Биз ани шундай ўзлиги унтилган замонда яшадик. М. НИШОНОВ: — Тўрги, 70 йил давоминда ўзбекнинг ким эканлиги нотурни тушириб келинди. Унг қолон, кўйдай ююш, ҳимоясиз ҳалқ, «улуг милиятиниң кичик уласига» деб ўтлашиб олди.

А. АБДУРАҲИМОВ: — Лекин тартиб-интизом ўйқи жойда ҳеч бир сиқлини бўлмайди. Биз танқид килиб турган замоннинг ҳам баъзи бир яхши томонларни бор эди. Масалан, илгари 5 ёки 6 минлион тонна пахта тайёрлар режаси бор-лигини, уни баъзарни шарти-

гини етти ёшдан етмиш ёшгача ҳамма билган, ишлаган, курашган. Ҳозир эса узоқ йилни режа эмас, жорий режа йўқ ҳисоби. Анархияга ўтшайди. Кейинки иккни йилда жумхурят бўйича 2 минлион тонна пахта термийларни көлб кетди. Ахир ба ризқни, нонни истироҳати ўтаси! Нега бўгун режани бажармадигин! Е ишдан кетасан, бе қаматман. Пахтани мендан Москва сўраяти. Кремль сўраяти...». Раҳбар одидни хўйлайди, кўпилни сўнгги сўнгни қишилгичи ғириб-териб олишимиз керак.

Р. ИРИСОВ: — Ривоят ки-

слини охиригача териб «марказига юбордигу мустақил бўлганимизда уни ташлаб кўяпилим». Буни тўғри деб бўладими?

Х. СОИББОЕВ: — Шаҳар билан қишлоқ ўртасидаги азалий ҳамкорлик ҳам унтилди. Менинг ба галими кимларидир «ески гап, қотиб қолган фикр» деб ўтлашибар ҳар бир олди. Биз овонда ақий мөхнат бўлганимизда ҳар бир олди. Ахир ба ризқни, нонни истироҳати ўтаси! Нега бўгун режани бажармадигин! Е ишдан кетасан, бе қаматман. Пахтани мендан Москва сўраяти. Кремль сўраяти...». Раҳбар одидни хўйлайди, кўпилни сўнгги сўнгни қишилгичи ғириб-териб олишимиз керак.

А. ШАРИПОВ: — Шу ўрнида хосил йўнгим-теримни мавсумни талабалардан фойдаланиб ўтлашиб олиши, деб ўтлашиб ҳар бир олди. Биз ани шундай ўзлиги унтилган замонда яшадик. М. НИШОНОВ: — Тўрги, 70

йил давоминда ўзбекнинг ким

еканлиги нотурни тушириб келинди. Унг қолон, кўйдай ююш, ҳимоясиз ҳалқ, «улуг милиятиниң кичик уласига» деб ўтлашиб олди.

А. АБДУРАҲИМОВ: — Лекин тартиб-интизом ўйқи жойда ҳеч бир сиқлини бўлмайди. Биз танқид килиб турган замоннинг ҳам баъзи бир яхши томонларни бор эди. Масалан, илгари 5 ёки 6 минлион тонна пахта тайёрлар режаси бор-лигини, уни баъзарни шарти-

гини етти ёшдан етмиш ёшгача ҳамма билган, ишлаган, курашган. Ҳозир эса узоқ йилни режа эмас, жорий режа йўқ ҳисоби. Анархияга ўтшайди. Кейинки иккни йилда жумхурят бўйича 2 минлион тонна пахта термийларни көлб кетди. Ахир ба ризқни, нонни истироҳати ўтаси! Нега бўгун режани бажармадигин! Е ишдан кетасан, бе қаматман. Пахтани мендан Москва сўраяти. Кремль сўраяти...». Раҳбар одидни хўйлайди, кўпилни сўнгги сўнгни қишилгичи ғириб-териб олишимиз керак.

Р. ИРИСОВ: — Ривоят ки-

лони охиригача териб «мар-

казига юбордигу мустақил бўлганимизда уни ташлаб кўяпилим». Буни тўғри деб бўладими?

Х. СОИББОЕВ: — Шаҳар билан қишлоқ ўртасидаги азалий ҳамкорлик ҳам унтилди. Менинг ба галими кимларидир «ески гап, қотиб қолган фикр» деб ўтлашибар ҳар бир олди. Биз овонда ақий мөхнат бўлганимизда ҳар бир олди. Ахир ба ризқни, нонни истироҳати ўтаси! Нега бўгун режани бажармадигин! Е ишдан кетасан, бе қаматман. Пахтани мендан Москва сўраяти. Кремль сўраяти...». Раҳбар одидни хўйлайди, кўпилни сўнгги сўнгни қишилгичи ғириб-териб олишимиз керак.

А. ШАРИПОВ: — Менинч,

амитинг керакми, йўқими сў-

рови билан референду ўтка-

нин позим. Ишоналими, 99

фоиз одан унга сабаби муно-

сабат билдиради. Мехнатка-

га, ўз юмуни бўлди. Кўнглар

домини ўтлашибар ҳар бир олди.

А. АБДУРАҲИМОВ: — Ходо-

шикни охиригача териб «мар-

казига юбордигу мустақил бўл-

ганимизда уни ташлаб кўяпилим». Буни тўғри деб бўладими?

Х. СОИББОЕВ: — Шаҳар билан қишлоқ ўртасидаги азалий ҳамкорлик ҳам унтилди. Менинг ба галими кимларидир «ески гап, қотиб қолган фикр» деб ўтлашибар ҳар бир олди. Биз овонда ақий мөхнат бўлганимизда ҳар бир олди. Ахир ба ризқни, нонни истироҳати ўтаси! Нега бўгун режани бажармадигин! Е ишдан кетасан, бе қаматман. Пахтани мендан Москва сўраяти. Кремль сўраяти...». Раҳбар одидни хўйлайди, кўпилни сўнгги сўнгни қишилгичи ғириб-териб олишимиз керак.

А. ШАРИПОВ: — Менинч,

амитинг керакми, йўқими сў-

рови билан референду ўтка-

нин позим. Ишоналими, 99

фоиз одан унга сабаби муно-

сабат билдиради. Мехнатка-

га, ўз юмуни бўлди. Кўнглар

домини ўтлашибар ҳар бир олди.

А. АБДУРАҲИМОВ: — Ходо-

шикни охиригача териб «мар-

казига юбордигу мустақил бўл-

ганимизда уни ташлаб кўяпилим». Буни тўғри деб бўладими?

Х. СОИББОЕВ: — Шаҳар билан қишлоқ ўртасидаги азалий ҳамкорлик ҳам унтилди. Менинг ба галими кимларидир «ески гап, қотиб қолган фикр» деб ўтлашибар ҳар бир олди. Биз овонда ақий мөхнат бўлганимизда ҳар бир олди. Ахир ба ризқни, нонни истироҳати ўтаси! Нега бўгун режани бажармадигин! Е ишдан кетасан, бе қаматман. Пахтани мендан Москва сўраяти. Кремль сўраяти...». Раҳбар одидни хўйлайди, кўпилни сўнгги сўнгни қишилгичи ғириб-териб олишимиз керак.

А. ШАРИПОВ: — Менинч,

амитинг керакми, йўқими сў-

рови билан референду ўтка-

нин позим. Ишоналими, 99

фоиз одан унга сабаби муно-

сабат билдиради. Мехнатка-

га, ўз юмуни бўлди. Кўнглар

домини ўтлашибар ҳар бир олди.

А. АБДУРАҲИМОВ: — Ходо-

шикни охиригача териб «мар-

казига юбордигу мустақил бўл-

ганимизда уни ташлаб кўяпилим». Буни тўғри деб бўладими?

Х. СОИББОЕВ: — Шаҳар билан қишлоқ ўртасидаги азалий ҳамкорлик ҳам унтилди. Менинг ба галими кимларидир «ески гап, қотиб қолган фикр» деб ўтлашибар ҳар бир олди. Биз овонда ақий мөхнат бўлганимизда ҳар бир олди. Ахир ба ризқни, нонни истироҳати ўтаси! Нега бўгун режани бажармадигин! Е ишдан кетасан, бе қаматман. Пахтани мендан Москва сўраяти. Кремль сўраяти...». Раҳбар одидни хўйлайди, кўпилни сўнгги сўнгни қишилгичи ғириб-териб олишимиз керак.

А. ШАРИПОВ: — Менинч,

амитинг керакми, йўқими сў-

рови билан референду ўтка-

нин позим. Ишоналими, 99

фоиз одан унга сабаби муно-

сабат билдиради. Мехнатка-

га, ўз юмуни бўлди. Кўнглар

домини ўт

